Diyabet Nedir?

Diyabet, halk arasında şeker hastalığı olarak bilinen kandaki şeker miktarının olması gerekenden fazla olması durumunun, tıp literatüründeki terimsel karşılığıdır.

Tip 1 Diyabet Nedir?

Tip 1 Diyabet olarak isimlendirilen, şeker hastalığı türünün başlangıcı gençlik veya çocukluk dönemine dayanır. Pankreas üzerinde yer almakta olan ve vücudun, şekeri dengede tutması için ihtiyacı olan insülin maddesini üreten bakterilerin görevlerini yerine getirememesi sebebi ile ortaya çıkar. Bu tip hastalar, insülin ihtiyaçlarını iğneler vasıtası ile dışarıdan almak zorundadırlar, bu durum kişinin yaşam kalitesini oldukça düşürmektedir.

Tip 2 Diyabet Nedir?

Tip 1 diyabete nazaran toplumda çok daha fazla görülmekte olan, tip 2 diyabet hastalığı kötü beslenme, kilo alma, hareketsiz bir hayat, pankreasın fazla insülin salgılaması ile ortaya çıkmaktadır. Beslenme düzeni değişikliği, haplar bu hastalığın tedavisinde kullanılmakta ancak kesin çözüme çoğu zaman ulaşmakta zorlanılmaktadır. Tip 2 diyabete sahip bireyler ilerleyen yaşları ile birlikte insülin iğnesine gereksinim duyabilecek duruma gelebilmektedir. Hastalığın en kesin çözümü olarak metabolik cerrahi karşımıza çıkmaktadır.

Tip 1 ve Tip 2 Diyabet Arasındaki Farklar

Kaynak ve orjin anlamda ve erken dönemde klinik olarak çok farklı iki diyabet türünün tedavileri hayati önemdedir. Tip 1 diyabet, kan şekerinizi dengeleyen, kandaki şekerin hücre içerisine girerek enerji olarak kullanılmasını sağlayan ve pankreas üzerinde yer alan bakterilerin işlevsizliği sebebi ile insülin salgılanmamasından dolayı ortaya çıkar. Tip 1 diyabetli hastaların insülin değeri sıfırdır ve dışarıdan iğne ile almamaları durumunda kaçınılmaz olan durum ölümdür. Tip 1 diyabet genelde bağışıklık sistemindeki sorunlar ile alakalı olarak ortaya çıkar. Psikoloji, bazı ilaçların kullanımı bu hastalığa sebebiyet verebilmektedir.

Tip 2 diyabet ise genelde ileri yaşlarda, kötü beslenme, yağlı vücut kitlesinin artması veya ilaç kullanımlarına bağlı olarak ortaya çıkabilmektedir. Tip 2 diyabetin ilk zamanlarında insülin iğnesi ihtiyacı bulunmamaktadır. Yağ dokusundaki bazı hormonlar nedeni ile insülin yardımıyla şekerin hücre içerisine girişini engeller. Vücut daha fazla insülin üretmek durumunda kaldığından dolayı yağ miktarı daha da artar ve birbirini tetikleyen bir döngü başlar. Artan insülin nedeni ile aynı zamanda kişinin vücudunda ödem oluşur, tansiyon sorunları ortaya çıkar, damar sertliği ve tıkanıklığı oluşur, erken dönemlerde sağlam olan pankreas hücreleri ileride bozulacak ve dışarıdan da insülin alma zorunluluğu baş gösterecektir.